

La història de l'evangelització de l'Església a Catalunya no s'entendria sense l'aportació del pare Claret. Obertura a la predicació, estratègia comunicativa, proximitat i disposició a treballar en xarxa són la base del seu estil missioner. En va parlar dissabte a Barcelona el director del Centre d'Espiritualitat Claretiana, Carlos Sánchez, a la conferència 'Les missions populars del P. Claret a Catalunya. Un camí d'evangelització en temps de crisi'.

Va tenir lloc dissabte passat a la Sala Claret de Barcelona, en el marc del reciclatge d'octubre, una de les sessions que periòdicament dediquen els claretians a la formació. Les conclusions de la seva tesi doctoral, dedicada a aquesta qüestió, posen en evidència el gran valor i originalitat de l'aportació del P. Claret a l'evangelització del nostre país. Després de situar l'esquema general, les fonts utilitzades i les novetats que aporta el seu estudi, el pare Carlos Sánchez va desgranar les grans aportacions del pare Claret.

La primera és l'audàcia amb què obre camins de missió en temps d'una gran inestabilitat política a Espanya i Catalunya: minoria d'edat de la Reina Isabel II, la regència d'Espartero, les guerres carlines... Una època, a més, en què les forces polítiques lliberals lluiten amb força contra l'"antic règim" representat sobretot per l'Església catòlica: desamortitzacions, expulsió de religiosos, control sobre el clergat.

L'Església es troba dividida, despullada i desconcertada, sense religiosos ni predicadors, amb capellans diocesans no preparats, molt controlats sota la sospita de carlistes, especialment en la predicació i la confessió, que no es podia exercir sense permís.

En aquest context, el pare Claret forma part d'una nova generació de catòlics com Balmes, Francesc Coll, Joaquina de Vedruna, que deixen de lamentar-se per l'actual situació i d'enyorar la situació de l'Església en l'"antic règim", per acceptar el canvi d'època i obrir noves formes de predicació i consolidació de la fe en el poble.

En circumstàncies molt difícils té l'audàcia d'emprendre una intensa tasca de predicacions, especialment missions populars, mogut per la seva caritat apostòlica i no per cap estratègia de tipus ideològic. En la seva recerca, el pare Carlos ha comptabilitzat 81 missions populars predicades Claret entre el 1840 i 1850 al llarg de tot el territori català, excepte el bisbat de Tortosa.

La segona conclusió és que en la seva predicació Claret retorna a l'essencial de l'evangelització amb un nou estil de predicació. Per una banda, modifica un esquema ja molt consolidat de missió popular, deixant diversos elements accessoris per centrar-se en l'essencial: la predicació de la Paraula de Déu i el sagrament de la Reconciliació.

Li ho fa amb nou estil: allunyat de tot artifici d'eloqüència, amb moltes comparacions i imatges properes a la vida de la gent, sempre en la llengua del poble (el català) i accentuant la suavitat per sobre del terror. D'altra banda, reforça aquest estil amb un capteniment pobre, humil i senzill.

En tercer lloc, el pare Carlos va subratllar la visió estratègica que Claret tenia de la missió, perquè aquesta fos efectiva. Per una banda, utilitza tres mitjans molt eficaços: la premsa, la formació dels seglars i el foment d'associacions com l'Arxiconfraria del Cor de Maria, i la promoció d'un clergat més apostòlic i més capacitat per a la predicació.

Però, com va remarcar Sánchez, la singularitat de l'aportació de Claret no rau en la utilització d'aquests mitjans, sinó en el conjunt del seu pla missioner: "Un sol home va reeixir a comprendre els diversos àmbits d'apostolat, a establir sinèrgies i entreteixir xarxes de contacte entre persones i associacions que varen promoure tot un moviment apostòlic ample i múltiple en gairebé tots els bisbats catalans, fins i tot amb una forta irradiació en la península".

Se sol dir de vegades que "Claret es va avançar al seu temps". Més aviat hauríem de dir que va viure completament immers en el seu context social, polític i religiós, també amb els seus condicionaments teològics i morals, però va saber donar-hi una resposta audaç i creativa.

Finalment, el pare Carlos Sánchez va indicar l'actualitat d'aquest estil evangelitzador del pare Claret mostrant com moltes de les afirmacions del papa Francesc referides a l'evangelització que ha de portar endavant avui l'Església contenen molts ressons claretians. En concret va citar aquest text d'*Evangelii Gaudium*, 33: "La pastoral en clau de missió pretén abandonar el còmode criteri pastoral del sempre s'ha fet així. Convido a tots a ser audaçs i creatius en aquesta tasca de repensar els objectius, les estructures, l'estil i els mètodes evangelitzadors de les pròpies comunitats", i aquest altre d'un document recent: "Ajudar a aprofundir la Paraula de Déu, amb un llenguatge senzill i adient per el qui escolta... expressant l'essencial a fi de què s'entengui i doni fruit" (Francesc, *Aperuit illis*, 5).

"La sang de Claret corre ara per les nostres venes, i això ens ha d'empènyer a tenir la mateixa audàcia i creativitat en l'anunci de l'Evangelí que ell va tenir", va concloure.